

Kőváry István

(Budapest, 1943. november 17. –)

Édesapám, Kővári István 1945-ben elhunyt. Ugyanebben az évben, hat hónaposan halt meg leánytestvérem is. Édesanyám, Huszár Terézia apám halála után banktisztviselőként dolgozott. Kiszpesten laktunk, engem a nagyszüleim neveltek, mivel a családfenntartó édesanyám volt.

A kispesti Petőfi Sándor Általános Iskola után a gimnáziumi tanulmányomat a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban kezdtem, majd a Landlerben fejeztem be. 1953-ban édesanyám újból férjhez ment Bánhegyesi Istvánhoz, ebből a házasságából született Attila öcsém. Az érettségit követően kéziszedő szakmát tanultam. A képesítés megszerzése után rövid ideig a Zrínyi nyomdában dolgoztam. 1964-től 1966-ig sorkatonai szolgálatot teljesítettem a 37. Forradalmi ezredben. 1966 szilveszterén ismerkedtem meg Szabó Gizellával, akivel 1969-ben összeházasodtunk. Két gyermekünk született, Zoltán és Tamás. A feleségemmel – aki jóban, rosszban mindvégig segített a munkámban – ötven éve vagyunk házasok!

Addigi életemet is végigkísérte a sport: tornáztam, atletizáltam, vívtam és kézilabdáztam. Részt vettem egy, a Magyar Nemzeti Bank által rendezett vitorlástáborban. A kézilabda-karrieremnek egy sérülés vetett véget. Leszerelésem után beléptem az MNB vitorlás szakosztályába, ekkor kezdtem versenyszerűen vitorlázni. Sokáig Kalózban, majd 470-ben és alkalmanként Solingban. Ez idő alatt a Testnevelési Főiskolán edzői képesítést szereztem. Közben az MNB dolgozója lettem, így több időm jutott a vitorlázásra. A versenyzést egy gerincműtét után kénytelen voltam befejezni. A szakosztály edzője lettem. Megismerkedtem Csikós Lászlóval, a Szövetség II. kapitányával és általa bekerültem a szövetségi rendezvények stábjába. A szakosztálynak jó kapcsolata volt a szövetséggel, amit Beöthy Zsiga bácsinak is köszönhattük, aki szakosztályunk tagja és a szövetség funkcionáriusa is volt. 1984-ben szakfelügyelőként kerültem a szövetségbe, az ifjúság és utánpótlás koordinálása és felügyelete volt a munkaköröm, ami sokrétű feladatot foglalt magába. 2000-ben lettem a szövetség technikai vezetője. Számos nemzetközi és hazai verseny rendezésében vettem részt, például az eddigi ötven Kékszalagból harmincon, mint rendező közreműködtem. 2018. végén mondtam végleg búcsút ennek a nagy szerelmemnek.